

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของจุดประสงค์การเรียนรู้กับความถนัดทางภาษาที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการทดลองตามขั้นตอนที่ออกแบบไว้มาวิเคราะห์ตามวิธีการหาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐานของการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้เป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการอธิบายลักษณะของข้อมูลในลักษณะของค่าเฉลี่ย และค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 2 ส่วนหลังเป็นการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของตัวแปร โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ดังแสดงในตารางที่ 3 และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของตัวแปรที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยวิธีการของนิวแมนคูล์ ดังแสดงในตารางที่ 4

ลักษณะของข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ อธิบายได้โดยค่าเฉลี่ยและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบจุดประสงค์การเรียนและความถนัดทางภาษา

รูปแบบจุดประสงค์การเรียน	ระดับความถนัดทางภาษา				รวม	
	สูง		ต่ำ		\bar{X}	S.D.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
จุดประสงค์ทั่วไป	16.00	3.21	11.50	2.83	13.75	3.76
จุดประสงค์เฉพาะเนื้อหา	16.40	3.39	11.90	3.93	14.15	4.28
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	18.80	5.20	13.15	3.19	15.97	5.13
ไม่ให้จุดประสงค์	15.50	2.18	12.10	3.55	13.80	3.38
รวม	16.67	3.81	12.16	3.39	14.41	4.25

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูง เมื่อได้รับการให้จุดประสงค์ประเภทต่าง ๆ จะมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาดำ และค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่างที่มีความถนัดทางภาษาสูง จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงด้วยคือ 16.67 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความถนัดทางภาษาดำจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำคือ 12.16 และเมื่อพิจารณาส່วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทั้งสองกลุ่มคือ กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาสูงเท่ากับ 3.81 กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาดำเท่ากับ 3.39 แสดงว่า กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะมีการกระจายของคะแนนมากกว่ากลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาดำ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของรูปแบบจุดประสงค์การเรียนต่างกันพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสูงสุดคือ 15.97 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด เช่นเดียวกันเท่ากับ 5.13 และค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจุดประสงค์ทั่วไปต่ำสุดคือ 13.75 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.76 ซึ่งใกล้เคียงกับ

กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับจุดประสงค์การเรียนคือมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 13.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.38 สรุปได้ว่า เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้รับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุดและมีการกระจายของคะแนนมากที่สุด มากกว่าการได้รับจุดประสงค์ทั่วไปและการไม่ได้รับจุดประสงค์ ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าการกระจายของคะแนนค่าพอ ๆ กัน

ส่วนในกลุ่มตัวอย่างที่มีความถนัดทางภาษาสูงจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุดอยู่ที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เช่นกันคือ 18.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.20 รองลงมาคือ ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจุดประสงค์เฉพาะเนื้อหา คือ 16.40 และจุดประสงค์ทั่วไปคือ 16.00 ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกันคือ 3.39 และ 3.21 ตามลำดับ แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับจุดประสงค์การเรียนมีค่าต่ำสุดคือ 15.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.18 สรุปได้ว่า กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาสูง เมื่อได้รับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากที่สุด และการกระจายของคะแนนก็จะกระจายมากที่สุด เช่นเดียวกัน แต่เมื่อไม่ได้รับจุดประสงค์การเรียนค่าเฉลี่ยของคะแนนจะต่ำ ซึ่งการกระจายคะแนนก็จะน้อยด้วยเช่นกัน

ส่วนในกลุ่มตัวอย่างที่มีความถนัดทางภาษาดำพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงสุดคือกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมคือ 13.15 รองลงมาคือ การไม่ให้จุดประสงค์ และการให้จุดประสงค์เฉพาะเนื้อหา ค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำสุดคือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจุดประสงค์ทั่วไปคือ 11.50 เมื่อมาพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่มแล้วใกล้เคียงกัน แสดงว่าการกระจายของคะแนนนั้นไม่แตกต่างกันมากนัก และพอสรุปได้ว่า กลุ่มที่มีความถนัดทางภาษาดำ เมื่อได้รับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่าการไม่ได้รับจุดประสงค์การเรียนและการได้รับจุดประสงค์เฉพาะเนื้อหา และจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำสุดเมื่อได้รับจุดประสงค์ทั่วไปแต่การกระจายของคะแนนในแต่ละกลุ่มใกล้เคียงกัน

การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของจุดประสงค์การเรียนกับระดับความถนัดทางภาษาได้วิเคราะห์โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่มีความถนัดทางภาษาต่างกันและได้รับจุดประสงค์การเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Singnif of F
ผลของตัวแปรร่วม	947.475	4	236.869	18.928	0.000
รูปแบบจุดประสงค์การเรียน	132.969	3	44.323	3.542	0.016*
ความถนัดทางภาษา	814.506	1	814.506	65.087	0.000*
ปฏิสัมพันธ์	25.319	3	8.440	.674	0.569
ความคลาดเคลื่อน	1902.150	152	12.514		
รวม	2874.944	159	18.081		

*P < .05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่าน แสดงว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกันจะมีสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เมื่อได้รับการให้จุดประสงค์การเรียนต่างกัน 4 แบบคือ จุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เฉพาะเนื้อหา จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และไม่ให้จุดประสงค์การเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง แสดงว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกัน เมื่อได้รับจุดประสงค์การเรียนแตกต่างกัน จะมีสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง พบว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ในความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ เมื่อดูจากค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งสองกลุ่มในตารางที่ 2 ก็สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูง มีผลสัมฤทธิ์ในความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่า นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาดำ เช่นเดียวกัน ส่วนในเรื่องรูปแบบจุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้จุดประสงค์การเรียนรู้ต่างกัน ทำให้สัมฤทธิ์ผลในความ เข้าใจความ เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยสัมฤทธิ์ผลในความ เข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่างกัน ต่อการให้จุดประสงค์การเรียนรู้ทั้ง 4 แบบ เป็นรายคู่ โดยวิธีการของนิวแมนคูล์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่านเป็นรายคู่ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจุดประสงค์การเรียนรู้แตกต่างกัน 4 แบบ

รูปแบบ	\bar{X}	จุดประสงค์ ทั่วไป	ไม่ให้อ่าน ประสงค์	จุดประสงค์ เฉพาะเนื้อหา	จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม
จุดประสงค์การเรียนรู้		13.75	13.80	14.15	15.97
จุดประสงค์ทั่วไป	13.75	-	0.05	0.4	2.22*
ไม่ให้อ่าน จุดประสงค์	13.80	-	-	0.35	2.17*
จุดประสงค์เฉพาะ เนื้อหา	14.15	-	-	-	1.82
จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	15.97	-	-	-	-

*P < 0.05

จากตารางที่ 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการให้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จะมีสัมฤทธิ์ผลในความเข้าใจในการอ่าน เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการให้จุดประสงค์ทั่วไป และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ให้อ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการให้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และได้รับการให้จุดประสงค์เฉพาะเนื้อหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย